

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΑΙΕΥΤΗΡΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΥΠΟ J. A. RENÉ SIMARD (QUÉBEC ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ), ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ 12ην ΕΤΗΣΙΑΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΜΑΙΕΥΤΗΡΩΝ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

Ἡ Μαιευτική, ἀναμφιβόλως λόγῳ τῆς ἀσκήσεώς της ὑπὸ Μαιῶν, ἐθεωρήθη ἐπὶ μακρὸν ταπεινὴ τέχνη. Ἐνίοτε καὶ σήμερον θεωρεῖται ὑπὸ πολλῶν ὡς ἡ πτωχὴ συγγενῆς τῆς παθολογίας καὶ χειρουργικῆς. Κάποτε ἓνας καλὸς φίλος θὰ ἐπαναλάβῃ τὸ γνωστὸν: «Ἐὰν ὁ γυιὸς σας εἶναι εὐφυῆς, κάμετέ τον παθολόγον· ἐὰν εἶναι ἀρκετὰ ἔξυπνος, κάμετέ τον χειρουργόν· ἐὰν εἶναι μέτριος, κάμετέ τον μαιευτήρα.»

Ἐν τούτοις ἡ Μαιευτικὴ σήμερον δὲν εἶναι πλέον τέχνη εὐκόλως δυναμένη νὰ ἀσκηθῆ, χωρὶς κινδύνους, ἀπὸ κάποιαν ἡλικιωμένην γυναῖκα, ἡ ὁποία τὴν ἔμαθε μόνον ἐκ πείρας. Κατέστη ἀκριβῆς καὶ δύσκολος ἐπιστήμη, ἀπαιτοῦσα παρ' ἐκείνων, οἱ ὅποιοι τὴν ἀσκοῦν, τὴν εὐφυῆν τοῦ παθολόγου καὶ τὴν δεξιότεχνίαν τοῦ χειρουργοῦ. Οὐδεὶς ἄλλος ἰατρικὸς κλάδος ἐφήρμοσε τόσον ταχέως τὰς ἀνακαλύψεις τῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ οὐδεὶς εἶδε τὸ ποσοστὸν τῆς νοσηρότητος καὶ τῆς θνησιμότητος νὰ κατέρχωνται τόσον ταχέως. Ἐν τούτοις, ἀν ἡ Μαιευτικὴ ἐπετέλεσε προόδους, ὁ Μαιευτὴρ δὲν ἤλλαξε καὶ δὲν πρέπει ν' ἀλλάξῃ. Θὰ πρέπει οὗτος νὰ διατηρῆ τὰς προτέρας ἀρετάς του, ἐπειδὴ ἀντιμετωπίζει τὰ αὐτὰ καθήκοντα ἐν μέσῳ τῶν αὐτῶν δυσκολιῶν. Ὑπῆρχε κάποτε καιρὸς, ἐδιδάχθην, κατὰ τὸν ὅποιον μόνον ἡ ζωὴ τῆς μητρὸς ὑπελογίζετο. Ἀκολούθως κατέστημεν πολιτισμένοι μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ παιδιοῦ. Κατὰ τὸ παρὸν γίνεται ἐνίοτε συζητήσεις διὰ μίαν ἐπιβίωσιν εἶναι μόνον ἐνδιαφέρουσα — ἐκείνη τοῦ Μαιευτήρος.

Καθὼς καὶ ἄλλα μέλη τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγ-

γέλματος, ἐγενόμεθα τελευταίως ὁ στόχος ἐνὸς ἐπαναστατικοῦ πνεύματος καὶ κοινωνικῶν ἀπαιτήσεων χαρακτηριστικῶν τῆς συγχρόνου κοινωνίας μας. Κατηγοροῦμεθα διὰ ἐλησμονήσαμεν, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς ἀνέσεως, τὴν αἰσθησιν τῆς ἀφοσιώσεως. Ὅτι, μὲ τὸ ἐμπορικὸν μας πνεῦμα, ἓνα ἐντιμὸν ἐπάγγελμα τὸ μετεβάλαμε σὲ μιὰ χρηματοποριστικὴ δουλειά, ὅτι ἐχάσαμε, μὲ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐξειδίκευσίν μας, κάθε προσωπικὴν ἐπαφὴν πρὸς τὸν πάσχοντα καὶ τὴν ἐπικοινωνίαν μεταξὺ τοῦ ὑποφέροντος πνεύματος καὶ τοῦ πάσχοντος σώματος. Περαιτέρω κατηγορήθημεν διὰ ἀπεκτίσαμε κάποιαν ἀπέχθειαν διὰ τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν! Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ διδωμεν αὐτὴν τὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἀμύθητον, ὁ ὁποῖος μᾶς βλέπει ἀπὸ μακρὰν καὶ δὲν γνωρίζει τίποτε διὰ τὴν ἐσωτερικὴν μας ζωὴν. Ἄς βεβαιώσωμεν ὅτι ἐλάχιστοι ἐξ ἡμῶν ἀξίζουσι τοιαύτης κατηγορίας.

Ὁ μεγάλος Γάλλος χειρουργὸς Jean Gosset εἶπε εἰς τὸ πρῶτον Διεθνὲς Συνέδριον ἐπὶ τῆς Ἰατρικῆς Ἡθικῆς, τὸ ὅποιον ἔγινε στὸ Παρίσι τὸν περασμένο Σεπτέμβριον: «Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἐτόλμα νὰ παραβάλλῃ τὸ ἐλάχιστον πού ξέρει μὲ τὸ δλον πού θὰ ἔπρεπε νὰ ξέρῃ, πού θὰ ἐσκέπτετο τὸ λίγο πού ξέρουσι ὅλοι μὲ ἐκεῖνο πού ἀγνοοῦν ὅλοι, οὐδέποτε θὰ ἔπαιρνε ἓνα νυστέρι στὸ χέρι του χωρὶς τὸν τρόπον ἐνὸς στερητικοῦ ἀγγους, τὸ ὅποιον καθ' ἑαυτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ καταδικάζεται ἡθικῶς.»

Ὅταν φθάνη ἡ στιγμή τῆς δράσεως πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἀγνοοῦμεν τόσα

πολλὰ πράγματα, γὰρ νὰ μὴ παραλύσωμεν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Σὲ ἄλλους καιροὺς ὁ Μαιευτὴρ πρέπει νὰ τὸ θυμᾶται καὶ νὰ καταστήσῃ καθήκον του τὴν αὐξήσιν τῆς γνώσεώς του.

Ἀσφαλῶς τὸ μόνο πρᾶγμα, τὸ ὅποιον οὐδέποτε θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῆ ὡς κατηγορία ἐναντίον μας, εἶναι ὅτι ἐγίναμε πάρα πολὺ σοφοὶ καὶ πάρα πολὺ πολυποικίλοι εἰς τὸ ἐπάγγελμά μας. Δὲν ἐννοῶ μ' αὐτὸ τὴν αἰσθησὶν τοῦ συρμοῦ, τῆς μόδας, τὴν γοητείαν τῶν ἐφευρέσεων, εἰδικῶς τῶν συγχορῶν μεθόδων, δίνω εἰς τὴν λέξιν σοφοὶ μίαν ὑψηλοτέραν σημασίαν. Ὁ καθείς μας πρέπει σταθερῶς νὰ ἐνθυμῆται ὅτι κάθε τι τὸ ὅποιον εἶναι νέον δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην καλόν. Ὅτι κάθε τι ποῦ εἶναι γραμμένο δὲν εἶναι ὀριστικῶς ἀληθές, ὅτι ὅ,τι δημοσιεύεται εἶναι συνήθως τὸ ἀποτέλεσμα λίγων ἐπιτυχῶν πειραμάτων καὶ ὅτι ἡ δημοσιότης γίνεται περισσότερο ἀπὸ ματαιοδοξία παρὰ ἀπὸ πραγματικὴν φροντίδα γιὰ τὸ μέλλον τῆς Ἰατρικῆς.

Πιστεύω ὅτι ὁ κόσμος ἔχει δίκιον νὰ ψέγῃ τὸν Ἰατρὸν ὁ ὁποῖος ἀπολιθοῦται εἰς τὴν πεπαλαιωμένην ρουτίαν του, εἰς τὸν ὑπερβολικόν του φόβον τῆς ἐπεμβάσεως. Εἰς τὴν πραγματικότητά κανεὶς δὲν πιστεύει ὅτι τὰ πράγματα διορθῶνουν ἑαυτὰ πάντοτε. Ἐξ ἄλλου ἡ ὑπερβολικὴ ἐπιθυμία διὰ πειραματισμόν, ἡ ἀπεριόριστος αὐτοπεποιθησις καὶ ἡ αἰσιοδοξία ποῦ δὲν φοβᾶται τίποτε, ἔχουν τὴν θέσιν των περισσότερον εἰς τὸ ἐργαστήριον, ὅπου κανεὶς ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ θαύματα, παρὰ δίπλα εἰς τὸ κρεβάτι μιᾶς γυναίκας ὅπου ὁ Ἰατρὸς κρατεῖ εἰς τὰ χέρια του τὴν ζωὴν δύο ἀνθρωπίνων ὄντων.

Θάνατοι μητέρων καὶ ἐμβρίου δὲν δύνανται ν' ἀποφευχθοῦν πάντοτε, ἐνίοτε δμως ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ βρῆ εἰς αὐτοὺς ἴχνη ἀφροντισίας, ἀνικανότητος καὶ καμμιὰ φορὰ ἐσπευσμένης καὶ ὑπερβολικῆς θεραπευτικῆς παρεμβάσεως. Ὁ Μαιευτὴρ δὲν πρέπει νὰ εἶναι οὔτε ἕνας ἀχρηστος θεατῆς, οὔτε ἕνας ἐπιβλαβῆς ἠθοποιὸς εἰς τὸ δράμα τοῦ τοκετοῦ.

Ἀσχοῦμε ἕνα λειτούργημα εἰς τὸ ὅποιον εἶναι δύσκολον νὰ διατηρήσωμεν πάντοτε

μίαν ἀγαθὴν συνείδησιν. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρέπει νὰ λυπούμεθα διότι ἐνεργήσαμε καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις νὰ λυπούμεθα διότι ἀπέσχομεν οἰασθῆποτε ἐνεργείας. Ἐνίοτε γνωρίζομεν ὅτι ὑπῆρξαμεν πολὺ σκληροὶ ἢ πολὺ ἥπιοι, πολὺ βασισμένοι εἰς τὸν ἑαυτὸν μας ἢ ἀπαισιόδοξοι, πολὺ στοργικοὶ ἢ πολὺ ὠμοί.

Τίποτε δὲν δείχνει καλύτερα τὰς περιπετείας τῆς Μαιευτικῆς πράξεως παρὰ ἡ ἀπάρνησίς της ἀπὸ τοὺς γενικοὺς Πρακτικοὺς ὅταν φθάνουν τὸν καιρὸν κατὰ τὸν ὅποιον πρέπει νὰ λαμβάνουν μεγαλυτέραν φροντίδα διὰ τὴν υγείαν των ἢ ἀπλοῦστερα ὅταν φθάνουν σὲ ἕνα ἐπίπεδο τύχης καὶ εὐζωίας, κατὰ τὸ ὅποιον ἠμποροῦν νὰ ἀπορρίψουν ἕνα μέρος τῶν δραστηριοτήτων των. Πολλοὶ λόγοι παραινοῦν τὴν συνθηκολόγησιν αὐτοῦ τοῦ μέρους τῆς γενικῆς Πρακτικῆς. Ἡ νυκτερινὴ ἔγερσις εἶναι εὐκολος καὶ εἶναι χαρούμενα ἀνεκτὴ ἀπὸ τὸν Ἰατρὸν ὅταν αὐτὸς εἶναι νέος, ὑγιής καὶ ἀκούραστος. Ὅταν ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐξαφανίζεται, ὅταν ἔρχεται ἡ ἀρρώστια ἢ ἡ κόουρασις, ποῖος μπορεῖ νὰ προσδιορίσῃ τὸ ἄγχος καὶ τὴν δυσφορίαν τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ὁ Ἰατρὸς ἀπὸ τὰς ἐπανειλημμένας κλήσεις; Καὶ εἶναι ἀκόμη χειρότερον ὅταν αὐτὸς ἔχῃ νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον μιᾶς χειμερινῆς θυέλλης, τὰ μεσάνυχτα, ὅταν κάθε μέσον μεταφορᾶς ἔχει σχεδὸν παραλύσει. Ἄν τὸ αὐτοκίνητό του δὲν παίρνῃ μπρός, ἂν γλυστράῃ ἢ κολλήῃ εἰς τὸ χιόνι, ποῖος θὰ βοηθήσῃ τὸν γιατρό, τὸν χαμένο στὴ θύελλα καὶ στὸ κρύο, ὅταν κάθε τι ποῦ ζῆ εἶναι τακτοποιημένο στὰ ζεστά του καὶ κοιμᾶται; Ὁ Μαιευτὴρ ἐν τούτοις πρέπει νὰ δράσῃ γρήγορα ἐπειδὴ κάπου κάποιος περιμένει μὲ ἀνυπομονησίαν καὶ εἶναι ἔτοιμος ἴσως νὰ κριτικάρῃ, καὶ ἡ ἀναβολὴ μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ σοβαρὰς ἐπιπλοκάς. Πρέπει κανεὶς νὰ ἔχῃ ζήσει αὐτὲς τίς στιγμὰς γιὰ νὰ καταλάβῃ τὴν στενόχωρον πραγματικότητά των.

Ἐὰν ἦτο κανεὶς ἐλεύθερος νὰ ἀρνηθῆ αὐτὴν ἢ ἐκείνην τὴν κλήσιν, τὸ φορτίον δὲν θὰ ἦτο τόσον μεγάλο· ἀλλὰ ἠθικῶς ὁ Μαιευτὴρ δὲν ἔχει αὐτὴ τὴν ἐλευθερίαν. Ὑπάρχει πρᾶγματι μεταξὺ τοῦ γιατροῦ καὶ τῆς

μελλούσης μητέρας μιὰ σιωπηρὰ συμφωνία. (Δὲν μιλάω ἐδῶ γιὰ τὴν γυναίκα πού, κατὰ τὸν τοκετό, φωνάζει τὸν γιατρό γιὰ πρώτη φορά. Στὴν γυναίκα αὐτὴ ὁ γιατρός εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δώσῃ τὴν βοήθειά του μόνον κατὰ τοὺς γενικοὺς νόμους τῆς εὐσπλαχνίας καὶ τῆς ἱατρικῆς ἠθικῆς.) Ἔχω στὸ μυαλό μου τὴν τυπικὴ ἄρρωστη, τὴν γυναίκα πού ἤλθε περιοδικῶς κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης της γιὰ ἐξετάσεις. Ὁ Μαιευτὴρ συνδέεται πρὸς αὐτὴ τὴν ἄρρωστη, καὶ ὁ δεσμὸς αὐτὸς ἀποτελεῖ ἴσως τὸ πλέον δυσχερὲς μέρος τῶν καθηκόντων του, ἐπειδὴ περιορίζει τὴν ἐλευθερία του κατὰ μέγα μέρος.

Ἔτοιμάζετε ἓνα εὐχάριστο βράδυ μὲ φίλους ἢ τὴν παρακολούθησι μιᾶς συναυλίας ἢ ἐτοιμάζεστε νὰ παίξετε γκὸλφ ἢ νὰ δώσετε μία δεξίωσι στοὺς δικούς σας ἢ κάτι τέτοιο ;—εἶναι πολὺ πιθανὸν ὅτι κάπου θὰ σᾶς χρειασθοῦν καὶ πρέπει νὰ πᾶτε. Θέλετε ἴσως, λησμονώντας τὶς ὑποχρεώσεις σας γιὰ ἓνα λεπτό, νὰ κάμνετε τὸν ἐρασιτέχνη κηπουρό, ζωγράφου ἢ μηχανικό ; Μία ἐπιγεύουσα κλήσις θὰ σᾶς βρῆ μὲ βρώμικα χέρια καὶ λασπωμένα ρούχα. Τί εἶδους ταξίδι θὰ κάνετε ἐὰν ἀφήσετε πίσω πολλὰς ἀνήσυχες γυναίκες ἢ ἐάν, ὅταν γυρίζετε, θεωρεῖσθε ὡς ἓνας ἄνθρωπος ὁ ὅποιος δὲν ἐτήρησε τὶς ἀρχὲς τῆς τιμῆς καὶ τῆς νομιμότητος ; Ὁ ἄρχηγος τὶς ὥρες τῆς ἀναπαύσεώς σας σ' ἓνα week-end ἢ σὲ μιὰ ἐκδρομὴ, ὅταν ἔχετε τὴν αἰσθησὶν ὅτι κλέψατε αὐτὲς τὶς ὥρες ἀπὸ κείνους στοὺς ὁποίους κάθε λεπτό ζωῆς σας εἶναι ἀφιερωμένο ; Διακοπὲς πού χρειάζεσθε πρέπει νὰ προσδιορισθοῦν πολλοὺς μῆνες ἐνωρίτερα ὥστε νὰ μπορῆτε νὰ πῆτε στὶς ἄρρωστὲς σας, στὴν πρώτη των ἐπίσκεψιν σὲ σᾶς, ὅτι δὲν θὰ μπορέσετε νὰ τὶς βοηθήσετε σ' αὐτὴ τὴν περίοδο πού θὰ λείπετε. Ὁ Μαιευτὴρ ἐργάζεται 24 ὥρες τὴν ἡμέρα, ἐπειδὴ πρέπει νὰ εἶναι ἐπὶ ποδῶς ἀπὸ τὰ προηγούμενα ἕως τὰ ἐπόμενα μεσάνυχτα κάθε μέρα.

Γιὰ νὰ φυλάξουν μερικὲς ὥρες γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς των μερικοὶ Μαιευτῆρες μποροῦν νὰ σχηματίσουν μία ομάδα καὶ νὰ ἀπαντοῦν στὰς ἐπιγεύουσας κλήσεις μὲ τὴν σειρά. Αὐτὸ τὸ εἶδος Πρακτικῆς, μπορεῖ νὰ

εἶναι ἡ μελλοντικὴ ἀπάντησις στὶς ἐνοχλήσεις καὶ δυσκολίες τοῦ Μαιευτῆρος. Ἄλλὰ θὰ περάσῃ πολὺς καιρὸς προτοῦ αὐτὸς ὁ τύπος ὀργανώσεως καταστῆ γενικὸς, ὅταν ὅλες οἱ γυναίκες θὰ συμφωνοῦν εἰς τὸ νὰ βοηθοῦνται ἀδιαφόρως ἀπὸ τὸν Ἴατρό τὰ δε πού τὸν ἐξέλεξαν, πρὸ τοῦ ὁποίου ἀπεκάλυψαν τὰ σώματά των καὶ τὰς ψυχὰς των, στὸν ὅποιον ἐνεπιστεῦθησαν, ἢ τὸν Ἴατρόν δεῖνα, τὸν ὅποιον ξεύρουσιν ἐλάχιστα καὶ τὸν ὅποιον μπορεῖ ἢ δὲν μπορεῖ νὰ συμπαθοῦν. Στὰ μάτια των, αὐτὴ εἶναι ἡ συγκεκριμενοποίησης τῶν φόβων των γιὰ ἓνα ρομπὸτ γιατρό θεραπεύοντα ἓνα ρομπὸτ ἄρρωστο.

Ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι μεταξὺ μας οἱ ὁποῖοι μετέχουν αὐτοῦ τοῦ εἶδους τῆς Πρακτικῆς. Πρέπει ὅμως νὰ παραδεχθῶμε ὅτι εὐεργετούμεθα ἤδη ὅλοι χάρις στὰ σύγχρονα μέσα μεταφορᾶς, στὰ Νοσοκομεῖα, καὶ στὶς εἰδικευμένους ἀδελφές, στοὺς ἀναισθησιολόγους—μὲ μιαν σημαντικὴν ἐλάφρυνσιν ἀπὸ τὴν σκληρότητα τοῦ ἐπαγγέλματός μας.

Παρ' ὅλα αὐτὰ παραμένουμε ἄνθρωποι ὑπερφορτισμένοι, καὶ ὁ τρόπος τῆς ζωῆς μας δὲν μᾶς βοηθεῖ οὔτε γιὰ τὴν ὑγεία οὔτε γιὰ τὶς καλύτερες συνθήκες ἐργασίας. Ὁταν ὁ χρόνος κάποιου ἀπὸ μᾶς γαμίζῃ ἀπὸ κλήσεις, ἐπισκέψεις, κούρασι καὶ λύπες, δὲν ἢ σοβαρὴ δουλειά, περιλαμβανομένης καὶ τῆς σκέψεως καὶ τῆς συγκεντρώσεως, γίνεται δαπάναν ἀνήκουστων προπαθειῶν.

Αὐτὸ τὸ πρόβλημα τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς παραγωγῆς σχετίζεται ἐπίσης στενὰ πρὸς τὸ κόστος τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ γιατροῦ. Ἐὰν ὁ Μαιευτὴρ ζητᾷ 300-400 δολλάρια γιὰ κάθε τοκετόν, ὅπως γίνεται σὲ μερικὰ ἀμερικανικὰ Κέντρα, θὰ μπορῆ νὰ δέχεται μόνον λίγες δεκάδες ἀρρώστων τὸν χρόνο. Θὰ κερδίζῃ ἀρκετὰ γιὰ νὰ ζῆ καλά καὶ θὰ ἔχη ἐπίσης καιρὸν διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν του ἀνάπτυξιν, τὴν ἔρευνα, μὲ μιὰ λέξιν τὴν μελέτη. Ἄν τοῦναντίον οἱ τιμὲς τὶς ὁποῖες ἀπαιτεῖ ἀνέρχονται σὲ μερικὰς δεκάδας δολλαρίων, θὰ πρέπει νὰ πολλαπλασιάσῃ τὸν ἀριθμὸ τῶν πασχόντων του καὶ νὰ ἀπορρίψῃ μέγα μέρος τῆς ἰδιωτικῆς ἐργασίας καὶ τῆς σοβαρᾶς ἐπιστημονικῆς παραγωγῆς του. Αὐτὸ εἶναι τὸ δίλημμα εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκόμεθα. Πρέ-

πει νὰ ζητοῦμε ἀντικοινωνικὲς ἀπολαυεὺς καὶ νὰ ἐπιδιώκουμε τὴν ὑψηλὴν ἐπιστήμην ἢ νὰ δεχόμεθα μικρότερες ἀπολαυεὺς μὲ περιορισμένη γνῶσι.

Τὸ ζήτημα τῶν ἀπολαυῶν δὲν εἶναι ἀδιάφορον διὰ τὸν Ἴατρον ὁ ὁποῖος ἔχει ἀνεπτυγμένην μίαν ὠρισμένην κοινωνικὴν αἰσθησιν. Ἀντιλαμβάνομαι ὅτι σὲ μερικὲς μεγάλας πόλεις μπορεῖ κανεὶς νὰ ζητήσῃ καὶ ὑπερβολικὰς ἀμοιβὰς· οἱ εὐκαιρίαι εἶναι πολλές, οἱ πλούσιοι εἶναι πολλοὶ καὶ τὰ παιδιὰ εἶναι σπάνια. Ἀλλὰ ἄς βάλουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας σὲ μιὰ περιοχὴ, ὅπου τὸ μέσο εἰσόδημα δὲν εἶναι ὑψηλόν, ὅπου τὰ παιδιὰ ἔρχονται συχνὰ, καὶ ἀμέσως γίνεται προφανὲς ὅτι τὸ νὰ ζητήσουμε πολλὰ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, βοηθῶντας τους ν' ἀναπαρᾶσθουν, εἶναι μία ἀντιφυσικὴ καὶ ἀντικοινωνικὴ πράξις.

Σὲ τέτοια περίπτωσι ἡ ἠθικὴ μιλάει στὸ γιὰτρός. Πράγματι, ὁ Μαιευτὴρ πρέπει συχνὰ νὰ ἔχη ἓνα διάλογο μὲ τὴν ἠθικὴν, ἐπειδὴ ἡ ἠθικὴ ἐνδιαφέρεται πολὺ διὰ τὴν Μαιευτικὴν. Τὸ μέγα δίλημμα δὲν εἶναι, ὅπως πολλοὶ ἀμύητοι φαντάζονται: «Πρέπει νὰ θυσιάσω τὴν ζωὴ τῆς μητέρας ἢ τοῦ παιδιοῦ;» Δὲν θυσιάζουμε σήμερα τὴν ζωὴ κανενός, ἀλλὰ οἱ συνειδήσεις μας μποροῦν ἀκόμη νὰ ἐρωτήσουν: Μπορεῖ ἡ ἑκτρωσις νὰ προληφθῇ; εἶναι τὸ ἔμβρυο ζωντανόν; εἶναι ὁ χειρισμὸς ἔμβρυοκτόνος; εἶναι ἑκτρωσιογόνος; Μπορεῖ ὁ θάνατος τοῦ παιδιοῦ νὰ προκύψῃ κατ' εὐθεΐαν ἀπὸ τὶς ἐνέργειάς μου; Πρέπει μία γυναίκα νὰ στείροποιηθῇ; Εἶναι μία τέτοια παρέμβασις εὐάρεστος καὶ τί κινδύνους συνεπάγεται;

Ἐδῶ, εἰς τὴν βασικὴν ἀπλότητά των, ἔχομεν ἐνδιαφέροντα προβλήματα τὰ ὁποῖα αἱ συνειδήσεις μας πρέπει νὰ ἐξετάσουν. Καὶ ὅμως πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἐπιπλοκότης καὶ ἡ ποικιλία τῶν περιπτώσεων τὰς ὁποίας συναντᾷ κανεὶς εἰς τὴν καριέρα του! Λύσεις πολλὰς φορὰς πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν εἰς τὴν ἴδια τὴν συνειδήσι τοῦ Ἴατροῦ, ἐπειδὴ τὸ ἐπεῖγον τῆς περιπτώσεως δὲν ἐπιτρέπει πολλὰς ἐξετάσεις.

Ἐπάρχουν ἀκόμη πολλὰ νὰ λεχθοῦν διὰ τὴν ἠθικὴν ἀκραιότητα τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ ἔχουν οἱ Ἴατροὶ ποὺ δέχονται τίς

τόσες ἐσωτερικὰς ἐκμυστηρεύσεις τῶν νέων γυναικῶν. Ἄλλοίμονο σ' αὐτὸν ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ μιὰν ἀφαίρεσι τῆς γυναικὸς στὴν ἄρρωστί του! Τί αὐστηρὰ πίστις εἰς τὸν ἐπαγγελματικὸν μας ὄρκον εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀκριβὴ ἐξάσκησιν τῆς μαιευτικῆς Τέχνης! Πρέπει κανεὶς νὰ εἶναι διακριτικὸς στὴν ἰδιοσυγκρασία του καὶ νὰ ἐπιβάλῃ μίαν ἐξαιρετικὴν αὐτοπειθαρχίαν ἐπὶ τοῦ πειρασμοῦ νὰ ἀποκαλύψῃ ἀκόμη τὸ ἀνόητον ἢ τὴν κοινοτυπίαν, ἢ ἀποκάλυψις τῶν ὁποίων θὰ μᾶς ἔκανε πολὺ ἐνδιαφέροντας συντρόφους ἑνὸς σαλονιοῦ.

Ὁ Μαιευτὴρ πρέπει νὰ εἶναι ἀγαθὸς καὶ ὑπομονετικὸς. Πρέπει νὰ ἀνακουφίξῃ τοὺς μεγαλύτερους τῶν φυσικῶν πόνων. Ἄς ἔχῃ γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ ἀπερίριστη συμπάθεια καὶ κατανόησι. Δὲν πρέπει νὰ προσθέτῃ στὶς μιζέριας τῆς γυναίκας ἄλλες μιζέριας ἀπὸ τὴν σκληροκαρδία του ἢ καὶ τὴν ὀμότητά του. Δὲν θὰ πρέπει νὰ κουράζεται περιμένοντας. Ἡ ἀνυπομονησία του ν' ἀφήσῃ τὴν ἄρρωστί του γιὰ τὴν εὐχαρίστησι ἢ τὴν ἀνάπαυσι του, δὲν πρέπει νὰ εἶναι αἰτία ἀπότομων χειρονομιῶν ἢ νευριασμένων χειρισμῶν.

Μ' αὐτὰς τίς γυναικεῖες ἀρετὰς ὁ Μαιευτὴρ πρέπει νὰ συνδυάζῃ ἐπιπροσθέτως ἐπιστήμην καὶ κρίσιν, ἐπιμονήν, ἐμφάνισιν, ἱκανότητα καὶ ὑγείαν. Αἱ ἀποφάσεις συχνὰ πρέπει νὰ λαμβάνωνται στιγμιαίως, ὅταν ὁ Μαιευτὴρ δὲν μπορῇ νὰ περιμένῃ συμβούλιον μ' ἓνα συνάδελφο ἢ καταφυγὴν σ' ἓνα ἐγχειρίδιο. Ἐὰν κανεὶς διαλέξῃ μὴ κακὴ λύσι ἢ ἄν, σκεπτόμενος τὴν καλὴ λύσι, δὲν ἔρχεται ψυχραίμος νὰ δράσῃ τὴν κατάλληλην στιγμὴν, μπορεῖ νὰ σκοτώσῃ μὲ τὴν ἀποχή του ἢ τὴν ἐνέργειά του καὶ μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια.

Διέγραψα ἐδῶ μὲ τέτοιαν αὐστηρότητα τὰς ιδιότητας καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Μαιευτῆρος, τὴν ἀξίαν καὶ τὴν αὐστηρότητα τῆς τέχνης του, ὥστε θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ ρωτήσῃ γιὰτί τόσο πολλοὶ ἀνθρωποὶ, οἱ ὁποῖοι δὲν κατέχονται ἀπὸ ἀγγελικὴν φύσιν, ἀφιερώνονται εἰς τὴν Μαιευτικὴν. Ὁ ἓνας ἐξασκεῖ τὴν Ἴατρικὴν ἐξ ἀνάγκης ἢ ἐξ ἀφοσιώσεως ἢ ἐκ τύχης ἢ ἐξ ὄλων

αὐτῶν τῶν κινήτρων συνδεδεασμένων εἰς διαφόρους ἀναλογίας καὶ ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ ἕαν κανεῖς εἶναι Μαιευτῆρ κατὰ περίπτωσιν ἢ ἀποκλειστικῶς. Κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι γενικὸς Πρακτικὸς χωρὶς νὰ εἶναι Μαιευτῆρ, γιατί σὲ μερικὲς πόλεις δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτραπῇ σὲ κανέναν νὰ ἀσκήσῃ τὴν γενικὴν πρακτικὴν χωρὶς νὰ βοηθῇ γυναῖκες κατὰ τὸν τοκετόν. Ὁ παλαιὸς γενικὸς Πρακτικὸς προσπαθεῖ ν' ἀπέχη ἀπὸ τὴν ἀσκησὶ τῆς Μαιευτικῆς, ἀλλὰ ἢ ἀφοσίωσὶς του εἰς παλαιούς ἀρρώστους τὸν ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ ἀρνηθῇ τὰς πιεστικὰς αἰτήσεις μελλουσῶν μητέρων. Ὅσον γι' αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦν τὴν Μαιευτικὴν ὡς εἰδική, μπορεῖ νὰ ἔφθασαν εἰς τὴν θέσιν των ἀπὸ τὴν τύχην τῶν περιστάσεων, χωρὶς νὰ ξέρουν πολὺ καλὰ τί δύσκολο δρόμο πῆραν, ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ μείνουν στὸ ἴδιο ἐπάγγελμα, ἐκτὸς ἂν τὸ ἀποφασίσουν οἱ ἴδιοι.

Εἶναι ἀλήθεια δυνατὸν νὰ εὕρη κανεῖς εἰς τὴν τέχνην τῆς Μαιευτικῆς μεγάλην εὐτυχίαν, ἀσχέτως τῆς κοπώσεως καὶ τῆς δουλειᾶς, τοῦ μήκους τῶν ἡμερῶν καὶ τῆς βραχυτήτος τῶν νυκτῶν, ἐπειδὴ ὁ κλάδος αὐτὸς τῆς Ἰατρικῆς φέρνει τὸν γιατρό ὄχι εἰς τὸ κρεβάτι τοῦ θανάτου, ἀλλὰ εἰς τὸ κρεβάτι τῆς ζωῆς. Δὲν ὑπάρχει πράγματι εἰς τὴν ζωὴ τοῦ γιατροῦ περισσότερον εὐχάριστη στιγμή παρά ἐκεῖνη κατὰ τὴν ὁποῖαν αὐτὸς ἀντιλαμβάνεται ὅτι διὰ τῆς δράσεώς του ἐδωρήθη εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν κοινωνίαν ἕνα νέο μέλος. Ὁ πόνος καὶ τὸ ἄγχος δίδουν τὴν θέσιν των εἰς τὴν ἀνάπαυσιν, τὴν ἡρεμίαν καὶ εὐτυχίαν, καὶ ὅταν ὁ γιατρός φεύγῃ, τὸ μεδίμα ἐνὸς εὐγνώμονος ζεύγους τὸν ἀκολουθεῖ.

Αὐτὸ ἀναμφιβόλως εἶναι περισσότερον εὐχάριστο παρά ἐπισκέψεις εἰς ἀρρώστους ὅταν χρειάζεται πολὺς καιρὸς γιὰ νὰ φέρῃ κανεῖς πίσω ἕνα χαμόγελο. Ἡ ἀρρώστια, ἀκόμη, καὶ ὅταν ἀποκαθίσταται ἢ ὑγεία, ἀφήνει πίσω μιὰν αἰσθησὶ λύπης. Ὁ ἀρρώστος αἰσθάνεται ἀδύνατος, περιωρισμένος, φοβᾶται τὴν ὑποτροπήν, ξέρει καλά ὅτι δὲν θὰ κυριαρχῇ τῆς ἀσθενείας του

πάντοτε.

Κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἡ γυναῖκα πού ἔφερε στὸν κόσμον ἕνα παιδί χαίρεται γι' αὐτὸ καὶ ὅλοι οἱ δικοὶ τῆς χαίρονται μαζί της. Ἡ παρηγορία αὐτῇ βρῖσκεται ἐπίσης εἰς τοὺς δεσμούς τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς στοργῆς τῆς γυναίκος πρὸς τὸν γιατρό, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὁ ὑποστηρικτῆς της, ὁ παρηγορητῆς της, ὁ σωτῆρ της. Ποιὰ μεγαλύτερη χαρὰ εἶναι νὰ βλέπῃ κανεῖς παιδιὰ νὰ μεγαλώνουν, παιδιὰ πού ὁ ἴδιος ἔφερε κάποτε στὸν κόσμον, μάλιστα δὲ ὅταν ἦλθαν στὸν κόσμον μὲ τὴν ἐπιτηδειότητα τοῦ Μαιευτῆρος, χωρὶς τὴν ὁποῖαν δὲν θὰ ἀνοίγαν ποτὲ τὰ ματάκια των. Πρέπει κανεῖς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν εὐχαρίστησιν ἢ ὁποῖα γίνεται αἰσθητῆ στὴν ἀσκησὶ τῆς ἐπιστήμης, ἢ ὁποῖα, ὅπως ἢ χειρουργικῆ, ἢ μήτηρ της, εἶναι πολὺ περισσότερον ἀκριβῆς παρά ἄλλοι ἰατρικοὶ κλάδοι καὶ μὲ ἀποτελέσματα περισσότερον ἀπτὰ καὶ ἄμεσα. Τόσον συχνὰ πρέπει νὰ ἀναλαμβάνωμεν τὸν κύριον ρόλον καὶ νὰ κάνωμεν τὴν ἴδια τὴν φύσιν βοηθὸ μας.

Τέτοιο εἶναι τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ ἀθλιότης τῆς ζωῆς τοῦ Μαιευτῆρος. Παίρνοντας μιὰν ἀπόφιν ἀντίθετη πρὸς τὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἐξέφρασαν ἐκεῖνοι πού ζητοῦν νὰ μειώσουν τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα, ἐπιθυμῶ νὰ εἶμαι τὸ φερέφωνον ὄλων τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα χρωστοῦν εἰς ζωὴς των σὲ σᾶς, καὶ ὄλων τῶν μητέρων πού σώσατε. Ἐξ ὀνόματος ἐκεῖνων οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦν ὅτι ὀφείλουν εἰς σᾶς ἢ οἱ ὁποῖοι, λόγῳ ντροπαλότητος ἢ ἀγνωμοσύνης, δὲν ἐξέφρασαν τὴν ὑποχρέωσίν των, ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς εὐχαρίστησω ὄλους ἐσᾶς καὶ ὄλους ἐκείνους πού, ὅπως ἐσεῖς, ἐθυσίασαν τὴν εὐχαρίστησίν των εἰς τὴν χαρὰν ἄλλων, τὴν ἀνάπαυσίν των εἰς τὴν εἰρήνην ἄλλων, τὴν ὑγείαν των εἰς τὴν ζωὴν ἄλλων, τὴν ἴδια των τὴν ζωὴν γιὰ τὴν γέννησιν μιᾶς νέας γενεᾶς*.

**American Journal of Obstetrics and Gynaecology*, τ. Ἰουνίου 1957, σελ. 1163-1168. Ἀπόδοσις ἐκ τῆς ἀγγλικῆς ὑπὸ Π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ